

ଆଦି ପୁସ୍ତକ

ପୃଷ୍ଠା ବିବରଣ

୧ ଈଶ୍ଵର ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀ ଆକାର ବିହୀନ ଓ ଶୂନ୍ୟ ଥିଲା । ୨ ତାକୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆବୃତ କରି ଇହିଥିବା ଜଳଗର୍ଭ ଅନ୍ଧକାରଜଳ ଥିଲା ଓ ଜଳ ଉପରେ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଆତ୍ମା ବିଚରଣ କରୁଥିଲେ । ୩ ଈଶ୍ଵର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଆଲୋକ ହେଉ” । ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଆଲୋକ ପ୍ରକାଶ ପାଇଲା । ୪ ଈଶ୍ଵର ଦେଖିଲେ ଯେ ତାହା ଭରମ ଓ ସେ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପୃଥକ୍ କଲେ; ୫ ଆଲୋକକୁ ଦିବସ ଓ ଅନ୍ଧକାରକୁ ଋତୁ ନାମ ଦେଲେ । ଋତୁର ଅବସାନ ପରେ ସ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପ୍ରଥମ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା ।

୬ ତା’ପରେ ଈଶ୍ଵର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଜଳଗର୍ଭ ଦୁଇ ଭଗରେ ବିଭକ୍ତ ହେଉ ଏବଂ ତାହାର ମଧ୍ୟ ଭଗରେ ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି ହେଉ ।” ଈଶ୍ଵର ସେଇଠି ଏକ ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନ ସୃଷ୍ଟି କରିବାକୁ ଜଳର କେତେକ ଅଂଶ ତା’ର ଉପରି ଭଗରେ ରହି ନିମ୍ନସ୍ଥ ଜଳଗର୍ଭଠାରୁ ଅଲଗା ହେଲା । ୮ ସେହି ଶୂନ୍ୟ ସ୍ଥାନକୁ ଈଶ୍ଵର ‘ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ’ ନାମ ଦେଲେ । ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ରାତ୍ରୀପରେ ସତ୍ୟୁଷ ହୋଇ ଦ୍ଵିତୀୟ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୯ ତା’ପରେ ଈଶ୍ଵର ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଆକାଶ ତଳେ ଥିବା ଜଳସବୁ ସମୁଦ୍ରୀତ ହେଉ ଓ ସ୍ଵଳଭଗ ଦେଖାଯାଉ ।” ସେହିପରି ହେଲା । ୧୦ ଈଶ୍ଵର ସ୍ଵଳଭଗକୁ ‘ପୃଥିବୀ’ ଓ ସମୁଦ୍ରୀତ ହେଉଥିବା ଜଳଗର୍ଭକୁ ‘ସମୁଦ୍ର’ ନାମ ଦେଲେ । ଈଶ୍ଵର ଦେଖିଲେ ଯେ, ତାହା ଭରମ । ୧୧ ତା’ପରେ ଈଶ୍ଵର ପୂର୍ଣ୍ଣ ଥରେ ଆଜ୍ଞା ଦେଇ କହିଲେ, “ପୃଥିବୀରେ ଫଳ ଓ ଶସ୍ୟ ଧାରଣ କରି ପାରୁଥିବା ସବୁ ପ୍ରକାର ବୃକ୍ଷଲତା ଓ ଚୂର୍ଣ୍ଣଶାକ ପ୍ରକୃତି ଉର୍ଜିତ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉ ।”

୧୨ ତାହାଙ୍କ ଆଜ୍ଞା ଅନୁଯାୟୀ ପୃଥିବୀରେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଉର୍ଜିତ ଫଳ ହେଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭରମ ବିଦେଶିତ ହେଲା । ୧୩ ପୁନର୍ବାର ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ରାତ୍ରୀର ଅବସାନ ପରେ ସ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ତୃତୀୟ ଦିନ ଗତ ହେଲା ।

୧୪ ଈଶ୍ଵର ଆଉ ଏକ ଆଦେଶ ଦେଲେ, “ଦିବସକୁ ଋତୁକୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ପାଇଁ ଆକାଶରେ ଜ୍ୟୋତିଷମାନେ ଆବିର୍ଭୂତ ହୁଅନ୍ତୁ । ସେମାନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଦିବସ, ବର୍ଷ ଓ ରତୁ ନିର୍ଣ୍ଣୀତ ହେବ । ୧୫ ସେମାନେ ଆକାଶରେ ଦୀର୍ଘମାନ ହୋଇ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।” ଈଶ୍ଵର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ହେଲା । ୧୬ ଈଶ୍ଵର ଦୁଇଟି ବୃହତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୃହତ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ ସୂର୍ଯ୍ୟ, ଦିବସ ଉପରେ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରତର ଚନ୍ଦ୍ର, ଋତୁ ଉପରେ କର୍ଣ୍ଣତ୍ଵ କଲେ । ଈଶ୍ଵର ତାମନାନ୍ତୁ ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ୧୭ ଏହିପରି ଭାବରେ ପୃଥିବୀକୁ ଆଲୋକିତ କରିବା ପାଇଁ, ୧୮ ଦିବସ ଓ ଋତୁ ଉପରେ କର୍ଣ୍ଣତ୍ଵ କରିବାକୁ ଓ ଆଲୋକକୁ ଅନ୍ଧକାରରୁ ପୃଥକ୍ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଈଶ୍ଵର ଆକାଶରେ ଜ୍ୟୋତିଷମାନଙ୍କୁ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଭରମ ଦେଖାଗଲା । ୧୯ ଆଉ ଏକ ଦିନର ଅବସାନ ପରେ ସ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ଚତୁର୍ଥ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

୨୦ ତା’ପରେ ଈଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ, “ନାନା ପ୍ରକାର ଜୀବନ୍ତ ପ୍ରାଣୀରେ ଜଳଗର୍ଭ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ ଓ ପୃଥିବୀ ଉପରେ ଆକାଶରେ ପକ୍ଷୀମାନେ ଉଡ଼ନ୍ତୁ ।” ୨୧ ଏହା କହି ଈଶ୍ଵର ବୃହତ୍କାୟ ଜଳଜନ୍ତୁ ତଥା ସବୁ ପ୍ରକାର ଜଳଚର ଜୀବ ଓ ଅନେକ ପ୍ରକାର ପକ୍ଷୀ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ଏହି ସମସ୍ତ ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିରେ

୧:୩- ୨ୟ କରିକା ୪:୬ । ୧:୬-୮- ୨ୟ ପିତର:୩:୫

ଭଲମ ଦେଖାଗଲା । ୨୨ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଆକ୍ଷୀର୍ବାଦ କରି ସେ କହିଲେ, କଳତର ଜୀବମାନେ ବଂଶଦୁର୍ଦ୍ଧ କରି ସମୁଦ୍ରକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରନ୍ତୁ ଓ ପକ୍ଷୀମାନେ ବହୁସଂଖ୍ୟକ ହୁଅନ୍ତୁ । ୨୩ ଆଉ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ରାତ୍ରି ପରେ ପ୍ରାତଃକାଳ ହୋଇ ପକ୍ଷୀମାନ ଦିନ ଶେଷ ହେଲା ।

୨୪ ତା'ପରେ ଈଶ୍ଵର ଆଜ୍ଞା ଦେଲେ ପୃଥିବୀରେ ବୃହତ୍ ଏବଂ କ୍ଷୁଦ୍ରକାୟ ସବୁ ପ୍ରକାର ବନ୍ୟ ଓ ଗୃହ-ପାଳିତ ପଶୁ ଓ ସରୀସୃପ ଭସନ ହୁଅନ୍ତୁ । ୨୫ ଈଶ୍ଵର ଏ ସମସ୍ତ ସୃଷ୍ଟି କରି ସବୁ ଭରମ ଦେଖିଲେ ।

୨୬ ତା'ପରେ ଈଶ୍ଵର କହିଲେ, "ଆମେ ଆପଣା ସ୍ଵରୂପ ଓ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରିବା । ସେମାନେ ମତ୍ସ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ ତଥା ସମସ୍ତ ବୃହତ୍ ଓ କ୍ଷୁଦ୍ରକାୟ ଗୃହପାଳିତ ଏବଂ ବନ୍ୟଜନ୍ତୁମାନଙ୍କ ଭିତରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରିବେ । ୨୭ ଏହା କହି ଈଶ୍ଵର ତାହାଙ୍କ ନିଜ ସାଦୃଶ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲେ । ସେ ତାକୁ ପୁରୁଷ ଓ ସ୍ତ୍ରୀ କରି ସୃଷ୍ଟି କଲେ ୨୮ ଓ ସେମାନଙ୍କୁ ଆକ୍ଷୀର୍ବାଦ କରି କହିଲେ, "ତୁମମାନଙ୍କର ଅନେକ ସନ୍ତାନ ହୁଅନ୍ତୁ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ବଂଶଧରମାନେ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପିଯାଇ ପୃଥିବୀ ଭିତରେ କର୍ତ୍ତୃତ୍ଵ କରନ୍ତୁ । ତୁମ ଅଧୀନରେ ଆମେ ସମସ୍ତ ମତ୍ସ୍ୟ, ପକ୍ଷୀ ଓ ପଶୁମାନଙ୍କୁ ରଖୁଛୁ । ୨୯ ତୁମମାନଙ୍କର ଶାନ୍ତ୍ୟ ପାଇଁ ଆମେ ସବୁ ପ୍ରକାର ଶସ୍ତ୍ର ଓ ଫଳ ଯୋଗାଇ ଦେଇଛୁ । ୩୦ କିନ୍ତୁ ବନ୍ୟପଶୁ, ପକ୍ଷୀ ଓ ସରୀସୃପ-ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଘାସ ଓ ସବୁଜ ଖାଦ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଛୁ ।" ଈଶ୍ଵର କହିବା ଅନୁଯାୟୀ ତାହାସବୁ ହେଲା । ୩୧ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ସମସ୍ତ ବିଷୟ ଅତି ଭଲମ ଦେଖି ଈଶ୍ଵର ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହେଲେ । ଆଉ ଗୋଟିଏ ସନ୍ଧ୍ୟା ଓ ରାତ୍ରି ପରେ ସତ୍ୟୁଷ ହୋଇ ଷଷ୍ଠ ଦିନ ସମାପ୍ତ ହେଲା ।

ଏହିପରି ଭାବରେ ସମସ୍ତ ଜଗତର ସୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା । ୨ ସପ୍ତମ ଦିବସରେ ଈଶ୍ଵର ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ କରି ବିଶ୍ରାମ ନେଲେ; ୩ ଏହି ସପ୍ତମ ଦିବସକୁ ଆକ୍ଷୀର୍ବାଦ କରି ଗୋଟିଏ ବିଶେଷ ଦିନ ସରୂପେ ତାକୁ ପୂଜକ କଲେ, କାରଣ ସେହି ଦିବସରେ ସେ ସୃଷ୍ଟି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶେଷ କରି ବିଶ୍ରାମ

ନେଇଥିଲେ । ୪ ଏହା ହେଉଛି ଆକାଶ ମଣ୍ଡଳ ଓ ପୃଥିବୀର ସୃଷ୍ଟି ବିବରଣୀ ।

ଏଦନ ଭଦ୍ୟାନ

୫ ସ୍ତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଜଗତକୁ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସମୟରେ ପୃଥିବୀରେ କୌଣସି ପ୍ରକାର ଭଲ ଦ ନ ଥିଲା, କିମ୍ବା ବୀଜକୁ ଅନୁର ଉତ୍ପତ୍ତନ ହେଉ ନ ଥିଲା, କାରଣ ସ୍ତ୍ରୁ ପୃଥିବୀ ଭିତରେ ବୃଷ୍ଟିପାତ କଲେ ନ ଥିଲେ ଏବଂ ବୃଷ୍ଟି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ କେହି ନ ଥିଲେ । ୬ କିନ୍ତୁ ସେହି ସମୟରେ ପୃଥିବୀକୁ ଏକ କୁହୁଡ଼ି ଭଦ୍ଵିତ ହୋଇ ମାଟିକୁ ଆଦୃ ବରୁଥିଲା ।

୭ ତା'ପରେ ସ୍ତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଭୂମିକୁ କିଛି ମାଟି ନେଇ ସେଥିରୁ ଏକ ମନୁଷ୍ୟର ଆକାର ଗଠନ କଲେ ଓ ତା'ର ନାସିକାରେ ପ୍ରାଣବାୟୁ ପୁଙ୍କି ତାକୁ ସଞ୍ଚାବିତ କଲେ ।

୮ ଏହାପରେ ସ୍ତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ଵର ପୂର୍ବ ଦିଗସ୍ଥ ଏଦନରେ ଏକ ଭଦ୍ୟାନ, ସମ୍ଭୃତ କରି ସେ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ମନୁଷ୍ୟକୁ ସେଠାରେ ଅବସ୍ଥାପିତ କଲେ । ୯ ଭଦ୍ୟାନରେ ସେ ସବୁ ପ୍ରକାର ସ୍ତ୍ରୁର ଭଲମ ଫଳ ବୃକ୍ଷ ଉତ୍ପାଦନ କଲେ ଓ ଭଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟଭାଗରେ 'ଜୀବନ ଦାୟକ' ବୃକ୍ଷ ଏବଂ 'ସତ୍ ଅସତ୍ ଜ୍ଞାନ ଦାୟକ' ବୃକ୍ଷ ସ୍ଥାପନ କଲେ ।

୧୦ ଏଦନରେ ଏକ ସ୍ରୋତ ସ୍ରାବିତ ହୋଇ ଭଦ୍ୟାନକୁ ଜଳସେଚିତ କଲା । ଏଦନର ପ୍ରାତ ଦେଶରେ ଏହି ସ୍ରୋତ ବିଭକ୍ତ ହୋଇ ଗୁରିଗୋଟି ନଦୀରେ ପରିଣତ ହେଲା । ୧୧ ସେଥିମଧ୍ୟରୁ ପାଇସନ୍ ନାମକ ନଦୀ ହାବିଲା ଦେଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିଥିଲା ।

୧୨ ଏହି ଦେଶରେ ବିଶ୍ଵକ୍ ସୁବର୍ଣ୍ଣ, ମଣିମୁକ୍ତା ଓ ଦୁର୍ଲଭ ସୁଗନ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ । ୧୩ ଗାଈହନ ନାମକ ଦ୍ଵିତୀୟ ନଦୀ ବୃକ୍ଷ ଦେଶକୁ ବେଷ୍ଟନ କରିଥିଲା । ୧୪ ତୃତୀୟ ନଦୀ ଚାଇଗ୍ରିସ୍ ଆସିରିୟା ଦେଶର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ ସ୍ରାବିତ ଓ କତୁର୍ପ୍ତିର ନାମ ଲଭିଥିଲା ।

୧୫ ଏହାପରେ ସ୍ତ୍ରୁ ପରମେଶ୍ଵର ଭଦ୍ୟାନକୁ ପୁରଣା କରିବା ପାଇଁ ଓ ତହିଁରେ ବୃଷ୍ଟିକର୍ମ କରିବାକୁ

୧:୨-୧୩ କରିବା ୧୧:୭ । ୧:୨୭-ମାଥିକ ୧୯:୪; ମାର୍ଚ୍ଚ ୧୦:୭ । ୧:୨୭-୨୮- ଅବି ୧:୨୫ । ୨:୨-ହିବ୍ରୁ ୪:୪-୧୦ । ୨:୨-୩- ଯାକା ୨୦:୧୧ । ୨:୭- ୧୩ କରିବା ୧୫:୪୫ । ୨:୯- ପ୍ରକାଶିତ ୨:୭; ୨୨:୨,୧୪ ।

ସେଠାରେ ମନୁଷ୍ୟକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ, ୧୬.୧୭ ପୁଣି, ତାକୁ କହିଲେ : “ଉଦ୍ୟାନର ଯେ କୌଣସି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇପାର, କିନ୍ତୁ ସବୁ ଅସବୁ ଜ୍ଞାନ ଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବ ନାହିଁ । ଯଦି କେବେ ତାହା ଖାଏ ସେହି ଦିନ ମରିବ ।”

୧୮ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର କହିଲେ, “ମନୁଷ୍ୟ ଏକାକୀ ରହିବା ଉଚିତ ନୁହେଁ । ତାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ଉପଯୁକ୍ତ ସହାୟକ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ।” ୧୯ ଏହା କହି ପ୍ରଭୁ ଭୂମିରୁ ଅଳ୍ପ ମାଟି ନେଇ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ପଶୁପକ୍ଷୀ ଗଠନ କଲେ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ନାମକରଣ କରିବା ପାଇଁ* ଆଦମ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ଆଦମ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଯାହାକୁ ଯେଉଁ ନାମରେ ଡାକିଲେ, ତାହାର ସେହି ନାମ ହେଲା । ୨୦ ଏହିପରି ଶବ୍ଦରେ ଆଦମ ସମସ୍ତ ପଶୁପକ୍ଷୀର ନାମକରଣ କଲେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ହେଲେ ତାଙ୍କର ଉପଯୁକ୍ତ ସହାୟକ ହୋଇ ପାରିଲା ନାହିଁ ।

୨୧ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଆଦମକୁ ଗଭୀର ନିଦ୍ରାଭିରୁତ କଲେ ଓ ସେ ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ତା’ ଶରୀରରୁ ଖଣିଏ ପଞ୍ଜରହାଡ଼ ବାହାର କରି କ୍ଷତ ସ୍ଥାନ ମାଂସରେ ପୂରଣ କରିଦେଲେ । ୨୨ ସେହି ପଞ୍ଜର ହାଡ଼କୁ ଗୋଟିଏ ସ୍ତ୍ରୀ ଗଠନ କରି ଆଦମ ନିକଟକୁ ଆଣିଲେ । ୨୩ ତାକୁ ଦେଖି ଆଦମ କହିଲେ :

“ଶେଷରେ ମୋ’ ପରି ଜଣକୁ ପାଇଲି— ଏ ମୋର ଅର୍ଦ୍ଧର ଅର୍ଦ୍ଧ ଓ ମୋର ମାଂସର ମାଂସ

ଏହାର ନାମ ନାରୀ କାରଣ ନର ଶରୀରରୁ ଏହାର ସୃଷ୍ଟି ।”

୨୪ ଏଥିପାଇଁ ମନୁଷ୍ୟ ପିତାମାତାକୁ ଛାଡ଼ି ତା’ ସ୍ତ୍ରୀଠାରେ ଆସକ୍ତ ହୁଏ ଓ ସେମାନେ ଏକ ହୁଅନ୍ତି ।

୨୫ ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀ ଭଲଙ୍ଗ ଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଏଥିରେ ସେମାନଙ୍କ ଲଜାବୋଧ ନ ଥିଲା ।

ମନୁଷ୍ୟର ଆଜ୍ଞା ଲଘନ

୩ ଈଶ୍ୱର ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ପ୍ରାଣୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରୁ ଧୂର୍ତ୍ତ ଥିଲା । ସର୍ବ ନାରୀକୁ ପସ୍ତୁରିଲା, “ଏ ଉଦ୍ୟାନର କୌଣସି ଗୋଟିଏ ବୃକ୍ଷର

ଫଳ ଖାଇବାକୁ ସତେ କ’ଣ ଈଶ୍ୱର ମନା କରିଛନ୍ତି ?”

୨.୩ ନାରୀ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ଉଦ୍ୟାନର ମଧ୍ୟ-ସ୍ଥଳରେ ଥିବା ବୃକ୍ଷ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତ ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଆମେ ଖାଇ ପାରିବୁ । ସେହି ବୃକ୍ଷର ଫଳ ଖାଇବାକୁ ଜିଯା ସର୍ଣ୍ଣ କରିବାକୁ ଈଶ୍ୱର ମନା କରିଛନ୍ତି, କାରଣ ତାହା କଲେ ଆମେ ମରିବୁ ।”

୪ ସର୍ପ କହିଲା, “ମିଛ କଥା, ତୁମେ ମରିବ ନାହିଁ । ୫ ଈଶ୍ୱର ସେପରି କହିଛନ୍ତି, କାରଣ ସେ କାଣ୍ଡି ଯେ ତୁମ୍ଭେମାନେ ସେହି ଫଳ ଖାଇଲେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପରି ହେବ, ଭଲ ମସ୍ତ କଣ ତାହା ଜାଣି ପାରିବ ।”

୬ ନାରୀ ଦେଖିଲେ ବୃକ୍ଷଟି କେତେ ସୁନ୍ଦର, ଭବିଳେ ତା’ ଫଳ ଖାଇବାକୁ କେତେ ଭଲ ନ ଲାଗିବ । ଜ୍ଞାନୀ ହେବା ପ୍ରକୃତରେ ବାସ୍ତବ୍ୟ । ତେଣୁ ସେ ସେଥିରୁ ଫଳ ଚୋକି ଖାଇଲେ ଓ ସେଥିରୁ କିଛି ସ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ସେ ମଧ୍ୟ ତାହା ଖାଇଲେ । ୭ ଫଳ ଖାଇବା କ୍ଷଣି ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ପାଇ ଜାଣିଲେ ଯେ, ସେମାନେ ଭଲଙ୍ଗ; ତେଣୁ ତିମିରି ପତ୍ରକୁ ଏକାଠି ସିଲି ଶରୀରକୁ ଆବୃତ କଲେ ।

୮ ସେ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ଉଦ୍ୟାନରେ ବିଚରଣ କରୁଥିବା ବେଳେ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣି ସେମାନେ ବୃକ୍ଷମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଲୁଚିଲେ । ୯ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ଆଦମକୁ ଡାକି ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କେଉଁଠାରେ ?”

୧୦ ଆଦମ କହିଲେ, “ଉଦ୍ୟାନରେ ତୁମର ସ୍ୱର ଶୁଣି ମୁଁ ଭୟରେ ତୁମ ସମ୍ମୁଖକୁ ଲୁଚିଗଲି, କାରଣ ମୁଁ ଭଲଙ୍ଗ ।”

୧୧ ପ୍ରଭୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ ଭଲଙ୍ଗ ବୋଲି କିଏ କହିଲା ? ତୁମେ କ’ଣ ସେହି ନିଷିଦ୍ଧ ଫଳ ଖାଇଛ ?”

୧୨ ଆଦମ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, “ମୋ’ ସଙ୍ଗତେ ରହିବା ପାଇଁ ଯେଉଁ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ଦେଇଛ, ସେ ମୋତେ ସେହି ଫଳ ଦେବାକୁ ତାହା ମୁଁ ଖାଇଲି ।”

୧୩ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର ନାରୀକୁ ପଚାରିଲେ, “ତୁମେ କାହିଁକି ଏହା କଲା ?”

ନାରୀ କହିଲେ, “ତା’ ଖାଇବାକୁ ସର୍ପ

* ମୂଳ ଗଣ୍ୟରେ, ଆଦମ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ମନୁଷ୍ୟ । ୨:୨୪- ମାଥିର ୧୯:୫; ମାର୍କ ୧୦:୬-୮; ୧ମ କରିନ୍ଥୀ ୬:୧୬; ଏପିଶ୍ଟା ୫:୩୧ । ୩:୧- ପ୍ରକାଶିତ ୧୨:୯; ୨୦:୨ । ୩:୧୩- ୨ୟ କରିନ୍ଥୀ ୧୧:୩; ୧ମ ତୀମଥୀ ୨:୧୪ ।

କିମାତେ ଭୁଲଭଲ ।”

ଈଶ୍ଵରଙ୍କ ଦଣ୍ଡାଜ୍ଞା

୧୪ ତରୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ସର୍ପକୁ କହିଲେ, “ଏହି ଅପରାଧ ଲାଗି ସମସ୍ତ ଗୃହପାଳିତ ଓ ବନ୍ୟ-ପଶୁମାନଙ୍କଠାରୁ ତୁ ଅଧିକ ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲୁ, ଅଜ୍ଞାନତା ତୁ ପେଟରେ ଗୁସ୍ତୁଡ଼ି ଗୁଲିକୁ ଓ ଜୀବନ ସାଗ ଧୂଳି ଖାଇବୁ । ୧୫ ତୁ ଓ ନାରୀ ପରସ୍ପରକୁ ଶୁଣା କରିବ; ତୋର ଓ ତାହାର ବଂଶଧର ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦା ଶତ୍ରୁତା ରହିବ । ସେମାନେ ତୋର ମସ୍ତକ ଚୁଣ୍ଡି କରିବେ, ତୁ ସେମାନଙ୍କ ଗୋଇଠିକି ଦଂଶନ କରିବୁ ।”

୧୬ ପ୍ରଭୁ ନାରୀକୁ କହିଲେ, “ତୁମ ଗର୍ଭଧାରଣର କୈଷ ବଢ଼ାଇ ଦେବି; ତୁମେ ଯସଣା ଲେଖି ସତାନ ପ୍ରସବ କରିବ । ତଥାପି ତୁମେ ସାମା ସହବାସ କାମନା କରିବ ଓ ତାହାର ବଶୀଭୂତ ହେବ ।”

୧୭ ଆଉ ସେ ଆଦମକୁ କହିଲେ, “ତୁମେ ତୁମ ସ୍ତ୍ରୀ କଥା ଶୁଣି ମୋ’ ଦ୍ଵାର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ପଳ ଖାଇଲ । ତୁମର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ହେତୁ ରୁମି ଅଭିଶପ୍ତ ହେଲ । ରୁମିରୁ ତୁମ ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ଖାଦ୍ୟ ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ନିମନ୍ତେ .ତୁମକୁ ଯାବତ୍ଜୀବନ କଠିନ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ୧୮ ରୁମିରେ କଞ୍ଚାବୁଦା ଓ ବାଲୁଙ୍ଗା ମାଡ଼ିଯିବ ଓ ତୁମେ କ୍ଷେତର ଶାକ ଲେଉଟନ କରିବ । ୧୯ ତୁମେ ମାଟିରୁ ଜାତ ଓ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିରେ ପୁନର୍ବାର ନ ମିଶିବ ସେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମାଟିରୁ କିଛି ଉତ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ମୁଣ୍ଡରୁ ଝାଳ ବୁହାଇ ତୁମକୁ ବହୁ ପରିଶ୍ରମ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ତୁମେ ଯେଉଁ ମାଟିରୁ ଜାତ, ସେହି ମାଟିରେ ହିଁ ବିଲୀନ ହେବ ।”

୨୦ ଆଦମ ନାରୀକୁ* ହୁବା ନାମ ଦେଲେ, କାରଣ ସେ ହେଲେ ସମସ୍ତ ମାନବ ଜାତିର ଆଦି ମାତା । ୨୧ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ପଶୁ ଚର୍ମରେ ବସ୍ତ୍ର ତିଆରି କରି ଆଦମ ଓ ତାଙ୍କ ସ୍ତ୍ରୀକୁ ପିନ୍ଧାଇଲେ ।

ଆଦମ ଓ ହୁବା ଉଦ୍ୟାନରୁ ବିଚାଡ଼ିତ

୨୨ ତା’ପରେ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର କହିଲେ, “ଏତ୍ ଅସଦ୍ ଜ୍ଞାନ ଲାଭ କରି ମନୁଷ୍ୟ ଆମ ସମକକ୍ଷ ହୋଇଛି, ସେ ଜୀବନଦାୟକ ବୃକ୍ଷର ପଳ ଖାଇ ଅମର ହେବା ଅନୁଚିତ ।” ୨୩ ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ଵର ମନୁଷ୍ୟକୁ ଏଦନ ଉଦ୍ୟାନରୁ ବିଚାଡ଼ିତ କଲେ ଓ ସେ ଯେଉଁ ମୃତ୍ତିକାରୁ ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ସେଥିରେ କୃଷି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ପାଇଁ ତାକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ । ୨୪ ପୁଣି ଉଦ୍ୟାନର ପୂର୍ବ ଦିଗରେ କିରୁବରଣ ଓ ଏକ ଗୁଣ୍ଡାଘମାନ କୁଳତ ଖଡ଼୍ଗ ସ୍ଥାପନ କଲେ । ତେଣୁ ଜୀବନ ଦାୟକ ବୃକ୍ଷ ନିକଟକୁ କେହି ଆସି ପାରିଲେ ନାହିଁ ।

THE HOLY BIBLE
Oriya - C.L.
BH 0045/94-95/2M PL
ISBN 81-771-2741-0

COPYRIGHT NOTICE

Written permission must be obtained from the Bible Society of India as copyright holder, prior to the reproduction of any part of this publication in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopying, recording, or any information storage and retrieval system.

Published by:
The Bible Society of India
206 Mahatma Gandhi Road
Bangalore 560 001

Printed in India by Photo offset process at
Swarna Printing works pvt. Ltd, Calcutta-9

୩:୧୫- ସକାଶିତ ୧୨:୧୭ । ୩:୧୭-୧୮- ହିନ୍ଦୁ ୬:୮
ମନୁଷ୍ୟ ଜାତିକୁ ବୁଝାଏ । ୩:୨୨- ସକାଶିତ ୨୨:୧୪
ଅଲୌକିକ ପ୍ରାଣୀ; ଏମାନଙ୍କ ଶରୀର ଗଠନ ଅସ୍ଵାଭୂତିକ । ଏ
ହିତ୍ଵ ଗଣରେ ‘କର୍ଯ୍ୟନ’ ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ଲାଭ କରିବା । ୪:୪